

Sygn. akt: III C 875/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: stażysta Monika Jackiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego sekurytyzacyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego w G.

przeciwko J. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. T. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego sekurytyzacyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego w G. kwotę 10.408,07 zł (dziesięć tysięcy czterysta osiem złotych siedem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia 17 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej J. T. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego sekurytyzacyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego w G. kwotę 5.338 zł (pięć tysięcy trzysta trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 875/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 października 2016 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 23 grudnia 2015 roku powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. zażądał zasądzenia od pozwanej J. T. na swoją rzecz kwoty 10.408,07 złotych z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu, której nie spłaciła w wysokości dochodzonej pozwem. Nadto podał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności powód nabył przedmiotową wierzytelność.

Nakazem zapłaty z dnia 30 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwaną na rzecz powoda kwotę 10.408,07 złotych z odsetkami oraz kosztami procesu.

Powyzszemu nakazowi zapłaty pozwana sprzeciwiła się, zaskarżając go w całości. To doprowadziło do utraty mocy nakazu zapłaty w całości. W sprzeciwie podniosła, że udzielający kredytu bank wiedział o jej braku zdolności spłacania kredytów. Nadto wskazała, że toczy się przeciwko niej postępowanie egzekucyjne dotyczące innych zobowiązań.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 9 lutego 2007 roku pozwana J. T. zawarła z S. Bankiem (...) w P. umowę nr (...) o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej. W ramach tej umowy powód zobowiązał się do przedstawienia pozwanej do wykorzystania limitu kredytowego. Pozwana zaś zobowiązała się do wpłacenia na rachunek kredytowy kwoty wymagalnej spłaty minimalnej. Jednocześnie pozwana zobowiązała się do ponoszenia opłat za prowadzenie rachunku bankowego.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- umowa, k. 11-12, 57-63;

W ramach przyznanego limitu kredytowego pozwana zaciągnęła kredyt, którego nie spłaciła 7.362,50 złotych. Wysokość odsetek za opóźnienie w płatności wynosiła 2.840,23 złotych, zaś koszty kredytu wyniosły 205,34 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- wydruk z historii operacji bankowych, k. 5-6, 71-76;

Umową z dnia 1 czerwca 2015 roku (...) Bank S.A. w P. przełał powyższą wierzytelność na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G..

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- umowa, k. 13;

Pismem z dnia 1 października 2015 roku powód poinformował pozwaną o cesji wierzytelności oraz wysokości zadłużenia w kwocie 10.398,47 złotych. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 1.990,10 złotych tytułem wymagalnych spłat minimalnych w terminie tygodniowym od dnia doręczenia pod rygorem wypowiedzenia umowy z jednoczesnym oświadczeniem, że wypowiedzenie to następuje po bezskutecznym upływie terminu. Pozwana nie zapłaciła tej kwoty.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 17 lutego 2015 roku, k. 72;

Dnia 23 grudnia 2015 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg bankowych, w którym stwierdził zobowiązanie pozwanej w wysokości 10.408,07 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

-.

- wyciąg z ksiąg bankowych, k. 5;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawę żądania pozwu stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2012 roku, poz. 1232), zgodnie z którym przez umowę o kartę płatniczą wydawca karty płatniczej zobowiązuje się wobec posiadacza karty płatniczej do rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty płatniczej, a posiadacz zobowiązuje się do zapłaty kwot operacji wraz z należnymi wydawcy kwotami opłat i prowizji lub do spłaty swoich zobowiązań na rachunek wskazany przez wydawcę. Zgodnie z art. 2 pkt 7 tej ustawy kartą płatniczą jest karta identyfikująca wydawcę i upoważnionego posiadacza, uprawniająca do wypłaty gotówki lub dokonywania zapłaty, a w przypadku karty wydanej przez bank lub instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytu - także do dokonywania wypłaty gotówki lub zapłaty z wykorzystaniem kredytu.

W takiej sytuacji powód winien był wykazać zawarcie umowy oraz wysokość kredytu, który został wykorzystany przez pozwaną.

W ocenie sądu powód wykazał powyższe okoliczności. Bezsporne było to, że pozwaną łączył z S. Bankiem (...) anonime z siedzibą w P. strony łączył stosunek zobowiązaniowy polegający na wydaniu przez bank pozwanej karty kredytowej wraz z zobowiązaniem do udzielenia kredytu rewolwingowego. Oprócz tego okoliczność ta wynikała również z przedstawionej umowy nr (...) posiadającą essentialia negotii umowy kredytu rewolwingowego. Ponadto umowa o kartę kredytową dotyczy używania elektronicznych instrumentów płatniczych, w tym instrumentów pieniądza elektronicznego, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2012 roku, poz. 1232). Za udowodniony należy uznać również fakt korzystania przez pozwaną z limitu kredytowego i kwoty zadłużenia. Wynikają one z przedstawionego przez powoda wyciągu z operacji bankowych pozwanej. Z wyciągu tego wynikało, że pozwana pobrała kwotę 7.362,50 złotych, której nie spłaciła. Poza sporem było także i to, że wysokość odsetek za opóźnienie w spełnieniu tego świadczenia wyniosły 2.840,23 złotych, zaś koszty związane z kredytem wyniosły 205,34 złotych, a zatem łączna wysokość zobowiązania pozwanej wyniosła 10.408,07 złotych.

W toku procesu pozwana podniosła, że udzielający kredytu bank miał informację, że pozwana zaciągnęła także inne kredyty, wobec czego nie będzie w stanie spłacić kredytu udzielonego przez (...) Bank S.A. w P.. W ocenie sądu powyższa okoliczność ani nie została przez pozwaną udowodniona, ani nie miała istotnego znaczenia. Bezsporne było to, że pozwana zawarła umowę, a zatem zobowiązała się do zwrotu kredytu na warunkach wskazanych w umowie i regulaminie. Jej zobowiązanie z tego tytułu pozostawało bez związku z innymi zobowiązaniami. Jeśli takowe posiadała, winna tak zagospodarować swoje finanse, aby móc swoje zobowiązanie spełnić. Nadto, co istotne, przedmiotowa umowa dotyczyła kredytu odnawialnego w ramach elektronicznego środka płatniczego. W takiej sytuacji pozwana, dokonując transakcji w ten sposób, sama decydowała, na jaką kwotę się zadłuży.

W takim stanie rzeczy sąd winien powództwo uwzględnić w zakresie kwoty 10.408,07 złotych, o czym orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. O roszczeniu odsetkowym orzeczono odpowiednio do treści art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c. za okres od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach procesu orzeczono odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez powoda koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 521 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 4.800 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa wysokości 17 złotych, a zatem 5.338 złotych łącznie. W takim stanie rzeczy sąd orzekł jak w pkt II sentencji.